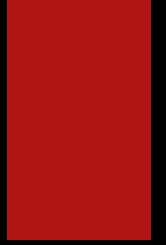

Frankowie

Frankowie to plemię barbarzyńskie powstałe ok. III w. n. e. Zamieszkiwali tereny na północ i wschód od dolnego Renu. W połowie IV w. osiedlili się na terenie północnej Galii między rzekami Moza i Skalda. Po upadku cesarstwa rzymskiego Frankowie saliccy utworzyli królestwo, podbijając całą Galię.

Państwo Franków w 481 r.

Podstawy państwa Franków stworzył Childeryk. Jego syn – Chlodwig w 496 r. przyjął chrześcijaństwo. Obaj władcy pochodzili z dynastii merowińskiej.

Chrzest Chlodwiga

Merowingowie – dynastia królewska Franków w latach 481 – 751. Dynastia wywodziła się od Meroweusza, a zakończyła panowanie na Childeryku III, którego zdetronizował Pepin Krótki.

W ciągu VI wieku ziemie Franków (panowanie dynastii merowińskiej) powiększyły się o obszary Turyngii, Burgundii, Prowansji i Bawarii. VI w. to też okres rozbitcia wewnętrznego na królestwa, który kończy się w II poł wieku ponownym zjednoczeniem państwa. Do końca lat 30 – tych VII w. królestwo przeżywa złoty okres.

Kolejni monarchowie dynastii Merowingów nie mają dokonań natury politycznej czy wojskowej dlatego do historii przeszli jako królowie gnuśni. Ostatnim przedstawicielem dynastii był Childeryk III, jednak właściwą władzę sprawował majordom dworu królewskiego Karol Młot. Childeryk III zostanie usunięty z tronu przez syna Karola Młota – Pepina Krótkiego w 751 r.

Karol Młot w 732 r. pod Poitiers powstrzymał napór Arabów na ziemię zachodniej Francji, a tym samym Europy pokonując ich w otwartej bitwie

Karol Młot
w głowe się pułnij

Bitwa po Poitiers 732 r.

W roku 751 Pepin Krótki zdetronizował Childeryka III. Childeryk nie został zabity – ostrzyżono go jedynie (Merowingowie nosili bowiem długie włosy, w których według wierzeń frankijskich kryła się magiczna moc; były one również symbolem władzy) i wysłano do klasztoru. W 751 roku (w listopadzie lub w dzień Bożego Narodzenia) arcybiskup Moguncji Bonifacy w imieniu papieża osobiście namaścił Pepina na króla Franków. 28 lipca 754 roku namaszczenia udzielił także papież Stefan II w Saint Denis. W ten sposób zapoczątkowana została dynastia królewska Karolingów.

Obcinanie włosów Childeryka III

Karolingowie – dynastia frankijska wywodząca się od Karola Młota, panująca w latach 753 – 987. Panowanie zaczęło się od Pepina Krótkiego nazywanego też Małym, skończyła na Ludwiku V Gnuśnym.

Pepin Krótki w okresie swojego panowania 751 – 768 prowadził walki z Longobardami na terenie Półwyspu Apenińskiego w wyniku czego powstało w latach 754-56 Państwo Kościelne. Prowadzi również walki z Arabami z Półwyspu Iberyjskiego pozyskując tereny po północnej stronie Pirenejów.

Pepin Krótki

Po śmierci Pepina władza przeszła w ręce jego dwóch synów Karlomana i Karola Wielkiego. Pierwszy panował do 771 r. umierając przed spodziewaną wojną z bratem (istnieją przypuszczenia, że za śmierć Karlomana odpowiadał Karol Wielki)

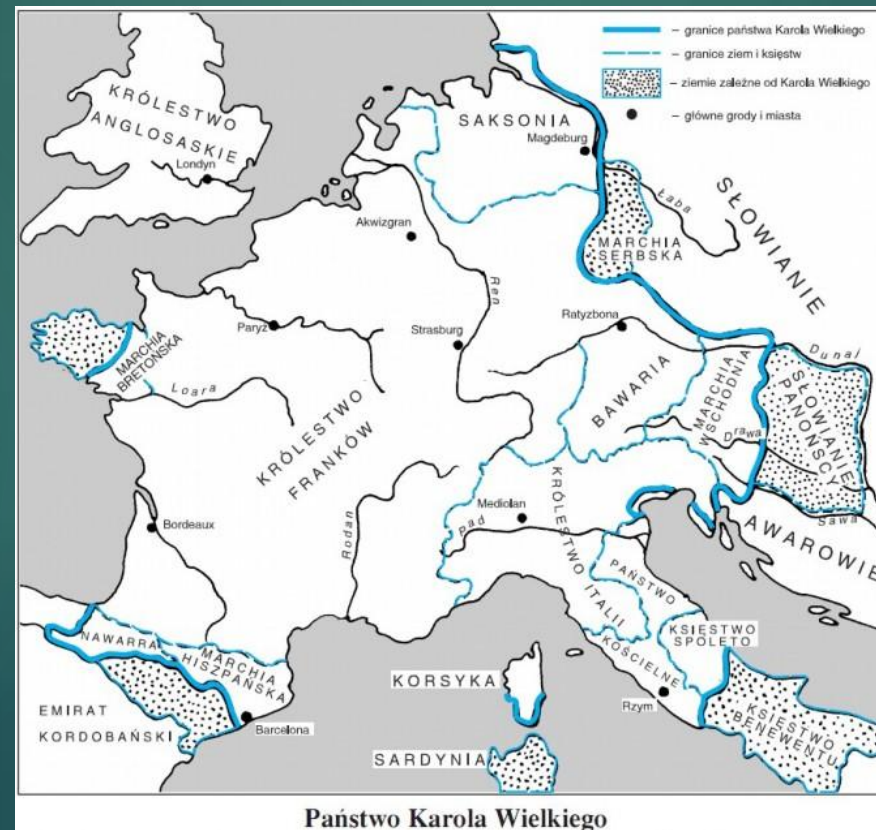

Karol Wielki

Karol Wielki panował w latach 768 – 814, do 771 r. wspólnie ze swoim bratem.

Jest uważany za największego władcę Karolingów i Franków. W okresie swojego panowania przez ponad 40 lat prowadził wojny zdobywając północne i środkowe Włochy, północno – wschodnią Hiszpanię, Saksonię, Bawarię oraz ziemie nad środkowym Dunajem. Obszar jego państwa obejmował ponad milion kilometrów kwadratowych

Dokonania Karola Wielkiego

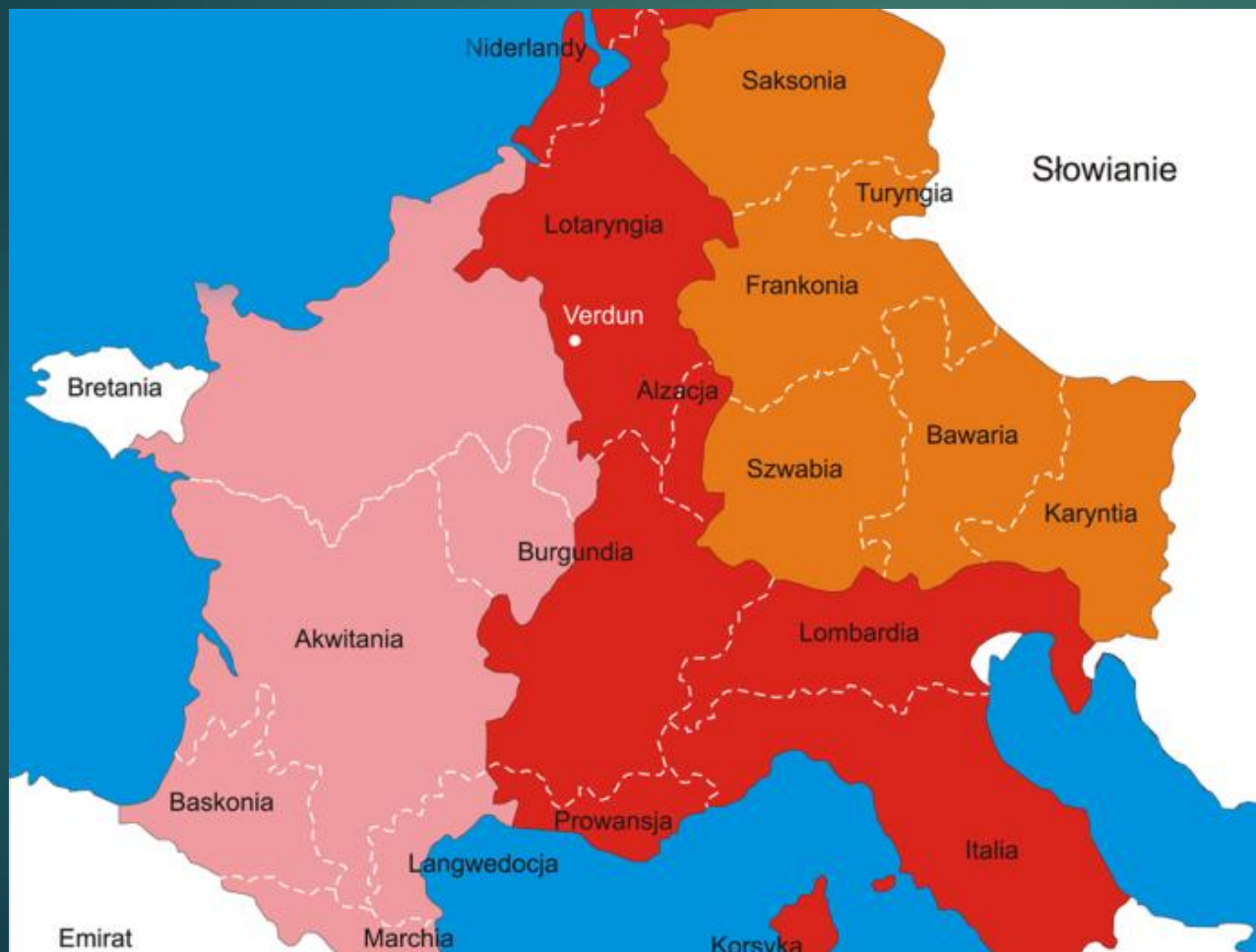
w 800 r. został koronowany przez Leona III na cesarza
podzielił swoje państwo na hrabstwa i marchie (tereny przygraniczne)
przyczynił się do rozwoju szkolnictwa szkołą pałacową i szkoły katedralne
rozwinął historiografię (Einhard – biograf Karola Wielkiego)
rozbudował stolicę – Akwizgran
zaczął tworzyć system feudalny
przeprowadził reformę monetarną
zreformował pismo (ujednoliconą minuskuła karolińska)
odrodziła się sztuka (renesans karoliński)

Karol Wielki zmarł w 814 r. Po jego śmierci następuje powolny rozkład państwa rządzonego przez jego syna Ludwika Pobożnego (według danych Karol miał od 17 – 19 dzieci z pięcioma żonami oraz konkubinami).

Katedra w Akwizgranie

Kres potęgi państwa Franków to zawarty w 843 r. traktat w Verdun, na mocy którego Ludwik Pobożny podzielił państwo Karola Wielkiego pomiędzy jego wnuków: Lotara (zatrzymał tytuł cesarza), Karola Łysego (późniejsza Francja) oraz Ludwika Niemieckiego (późniejsze Niemcy)

Podział państwa Franków
po traktacie w Verdun w 843 r.

Dziękuję za uwagę